

16-ТА НЕДІЛЯ ЗВИЧАЙНОГО ТИЖНЯ (ЦИКЛ Б)

Сьогоднішнє Євангеліє дивує. Апостоли прибули втомленими від місії, яку їм довірив Господь. Вони багато працювали. Вони навіть не мали часу поїсти. Ісус, який не нехтує людяністю своїх апостолів, запрошує їх піти і трохи відпочити. І каже їм: «Ідіть самі». Якщо апостол хоче віддатися своїй місії і виснажити себе для Христа, він повинен проводити час з Ним.

Церква продовжує цьому вчити. Жахливою помилкою є ставити дію перед спогляданням, думати, що найважливіше - це робити справи. Досвід застерігає нас, що примат дії в кінцевому підсумку руйнує суб'єкт і робить апостольську працю безплідною. Одного разу настоятелька групи монахинь довірила катехизацію дівчині, на перший погляд, менш кваліфікованій, з огляду на її особисті обдарування, її симпатії тощо, але з глибоким духовним життям. Час підтвердив мудрість цієї поради. Іноді, всупереч усякій логіці, вперед йшли групи, які очолювали люди, що не відрізнялися особливою харизмою, але, тим не менш, мали велику віру.

Справа в тому, що Ісус відходить з апостолами в човні, щоб побути з ними наодинці, ніби це був день реколекцій. Але коли вони прибувають до місця призначення, то застають величезний натовп, і Ісус змилосерджується над ними, і, будучи втомленим, Ісус починає їх довго навчати. Це правда, що апостол повинен відпочивати і знаходити час для свого внутрішнього життя (щоденна молитва, реколекції, духовні вправи...), але є пріоритет - це милосердя.

Саме тут Ісус міг довго навчати. Коли Він вознесеться на небо, це завдання буде покладено на Його послідовників, яким доведеться часом жертвувати собою заради душ. Як же вони зможуть це зробити, якщо не з Ісусом? Господь поставив відповідь на цю проблему на перше місце: знаходити час, щоб бути з Ісусом і відпочивати в Ньому.

Іноді ми говоримо про молитву як про боротьбу. Це правда, але є також привілейовані моменти, коли вона є відпочинком для душі.

Це часто буває після причастя. Коли ми прийняли Ісуса у Святих Тайнах, душа розширюється, відмовляється від себе, занурюється в море божественної любові, і, так би мовити, наша слабка природа спочиває в силі Господній. Ось що насправді відбувається в душі.